

Vándorgyűlés a királynék városában

Kapcsolat, könyvtár, együttműködés címmel tartotta a Magyar könyvtárosok egyesülete 48. vándorgyűlését, 2016 július 7-9. között.

A résztvevők száma ismét rekordot döntött: közel 800 regisztrált könyvtáros vett részt a találkozón. A rendezvény a szokásos magas színvonalon biztosított szakmai újdonságokat, eszmeceserét valamint változatos és bőséges kiegészítő programokat.

A nyitó plenáris ülésen Barátné dr. Hajdu Ágnes köszöntötte a résztvevőket és vezette fel a fontosabb témákat. Beszélt az átalakuló világban folyamatosan változni kényszerülő könyvtári munkáról, a meglévő formák, keretek megújulásáról, valamint az ezen keretek között dolgozó könyvtárosok új tudásáról, új kompetenciáiról. A MKE ezért dolgozik: számos konferenciával, programmal, kezdeményezéssel járul hozzá a könyvtári munka folyamatos fejlődéséhez, megújulásához. A könyvtárak fontos szerepét mutatja, hogy az Európai Unió területén 65000 könyvtár szolgál ki mintegy 100 millió olvasót! Az ENSZ fenntarthatósággal foglalkozó programja 17 pontban sorolja fel azokat a területeket, amelyekkel a könyvtárak hozzá tudnak járulni a kezdeményezés sikeréhez.

Ezeket a gondolatokat támasztotta alá a veszprémi kötődésű Dr. Navracsics Tibor, az EU kulturális, oktatási, ifjúságpolitikai és sportügyi biztosa is. Ebbéli minőségében maximális támogatását fejezte ki a könyvtárak fejlesztéséhez mind a hagyományos, könyv alapú, mind a legújabb, digitális szolgáltatások tekintetében.

A nyitó plenáris ülésen köszöntötte a hallgatóságot Porga Gyula, Veszprém polgármestere, valamint Tóth Gábor, a Pannon Egyetem könyvtárának főigazgatója és Pálmann Judit, az Eötvös Károly Megyei Könyvtár igazgatója. Mindannyian kifejezték, hogy örömmel és megtisztelve fogadták a jeles konferenciát, jó szakmai munkát és kellemes tartózkodást kívántak a meghívó városban. Az ülés díjak, kitüntetések átadásával zárult. A Vándorgyűlés ideje alatt ismerkedhettünk a könyvtárakat támogató szakmai szervezetek érdekes kiállításával.

A szakmai programok a pénteki kisplenáris majd szekcióülésekkel folytatódtak. Elsőként Nagy Miklós, a NIIF /Nemzeti Informatikai Infrastruktúra Fejlesztés/ 1986 óta működő és a közelmúltban váratlanul és értetlenkedve fogadott megszüntetéséről beszélt. Ismertette a szervezet által elvégzett fontos programokat, például a MEK létrehozását, oktatási, könyvtári tevékenységüket. Pillanatnyilag nem lehet tudni, hogy a létrehozott értékek hogyan tudnak továbbélni, mivel a szervezetet jogutód nélkül szüntették meg.

Az Olvasószolgálati Szekció „Civilekkel karöltve” címmel rendezte meg találkozóját. Előadásokat hallottunk a hangoskönyvek optimálisabb feldolgozásáról és kereshetőségéről. Több előadás témája volt a könyvtári közösségek fejlesztése: először nagyon érdekes külföldi példákat és tapasztalatokat mutattak be szóban és képből. Ezután „Pályakezdő” civileket mutatott be Molekné Kőrösi Beatrix, /Egressy Béni Városi Könyvtár, Kazincbarcika/ igazgatója, tervezéstől a kivitelezés legapróbb részleteivel: a szükségletek felmérése, célcsoportok kiválasztása, saját lehetőségeink bemutatása, jó tapasztalatok átvétele. Előadásában részletesen bemutatta egy ilyen közösségépítő projekt teljes folyamatát. Legfőbb tanulsága és tapasztalata: nem elég a könyvtár ajtaját kinyitni, a programokat, közösségeket megszervezni, a munka dandárja ezután kezdődik. Az olvasókat, látogatókat csak szívós, napi munkával lehet becsalogatni a nyitott házba... A Vándorgyűlés folyamatos megújulásának egyik karakteres eleme az új szekciók létrejötte. Ilyen például a Csongrád Megyei Könyvtárosok Egyesületének szekciója, ami valódi újdonság volt Veszprémben. A szervezők közé tartoztak olyan ismert szakmabeli egyéniségek mint a CSMKE részéről Oros Sándor, valamint Mikulás Gábor és Czupi Gyula is. A csoport létrehozói talán nem véletlenül illesztették a nevéhez a kissé talányos „kávéházi” jelzöt. Ezzel a megnevezéssel utaltak a csoport jelentős újítására: itt a megszokottól eltérően nemcsak / a más szekcióknál megszokott, sokszor hosszúra nyúlt/ előadások voltak, hanem, a szigorúan limitált előadások után eleve bőséges

időt terveztek a hozzászólásokra, kérdésekre. Sőt: még előzetesen felkért hozzászólók is gazdagították tapasztalataikkal a feldolgozott témát. Szó esett a tartalom-és információszolgáltatásban használatos QULTO fejlesztési irányokról, a szakmai elektronikus tudásmegosztás szintjeiről /belső szakmai kommunikáció/, az itt használt kommunikációs csatornákról, az ezekről készült felmérésekről, a fenntartók felé és az egymás között működő kommunikációról valamint a könyvtárosok és a stressz kapcsolatának aktualitás kérdéseiről. /A szakmai előadások pontos címe, előadója megtalálható a vándorgyűlés honlapján, az előadások többsége hozzáférhető az interneten./ Az új szekció mondhatni „zajos” sikert aratott, ami valószínűleg a jól megválasztott témákból és az újszerű, nagyon hatékony feldolgozásmódból együtt következett. Végig magas volt az állandó létszám, de a „sétáló” látogatók száma szintén. /A „sétáló” látogatók azokból kerülnek ki, akik több program iránt érdeklődnek, ezért rövidebb-hosszabb időre több ülésre bekukkantanak, esetleg tovább is maradnak.../

A záró plenáris ülés a szokásokhoz híven tömör összefoglalóját adta az összes szekció munkájának. Ezt egy-két rövid mondatba tömörítve fogalmazták meg.

A CSMKE szekció mondata így hangzik: A szakma belső kommunikációjának javítása azonnali változást hozhat. A döntés rajtunk múlik.

Az Olvasószolgálati szekcióé: A titokzatos és önfejlődő digitális jövő alapjául az emberi kapcsolatok szolgálnak. Könyvtárosként tegyük meg lépéseinket „küszöbön kívül” annak az érdekében, hogy megteremtjük a szükségletalapú és közösségvezérelt könyvtárakat.”

A szakmai programok mellett mindig fontos és vonzó lehetőséget jelentenek a felkínált szabadidős, kiegészítő események. Veszprémben ebben sem volt hiány! Sőt!

A vándorgyűlésre összesereglett rekord számú résztvevő jól mutatja, mennyire jó háttérrel ad egy ilyen találkozónak a szép, izgalmas, gazdag történelmi-és kulturális értékekkel bíró város. Veszprém pedig éppen ilyen!

A szervezők készültek igényesen vezetett városnézéssel, ritkán látott múzeumok megtekintésével /Várbörtön, Gizella Kápolna/, könyvtárak bemutatásával: Egyetemi, Megyei és Érseki Könyvtár. A résztvevők a vándorgyűlés teljes idejére ingyenes meghívást kaptak Balatonalmádi egyik legszebb strandjára /csak sajnos ez már tényleg nem fért bele a z időnkbe. Lehetett még petanque játékot is játszani a színházkertben.

Az első nap estéjén tapasztalhattuk, hogy a Vándorgyűlés központi rendezvényeinek helyet adó Hangvilla nevű gyönyörűen felújított épület /egykor Séd Moziként épült meg/ milyen kiváló hangversenyterem lett: a helyi Mendelssohn Kamarazenekar attraktív és virtuóz koncertjével. A jó humorú zenekarvezető kedves összekötő szövegeivel ismert és kevésbé ismert darabokat adtak elő egyforma virtuozitással: barokk zenéket, Astor Piazzolát de még Bartókot is! /Piazzola esetében gondterhelten elmondta a zenekarvezető, milyen sokat gondolkodott azon, vajon a Négy évszak című művéből melyiket is játsszák el... Meglepő: a nyárra esett a választása.../ Hallhattuk egy kevésbé ismert angol zeneszerző, Gustav Holst ritkán játszott darabját is, a Szent Pál szvitet, ami ritkasága ellenére igazi gyöngyszem! /A zeneszerző leginkább a Planéták című világhírű darabjáról ismert/.

A koncert után még nem ért véget a nap, /vagy inkább az éjjel.../a könyvtárosok túlzás nélkül: csapatostul vonultak az éppen csak elkezdődött Németország-Franciaország Eb-mérkőzés helyszínére, az Óváros tér hatalmas kivetítője elé szurkolni... /Hogy a könyvtárosok unalmas, beszűkült érdeklődésű körű emberek lennének, Veszprémben alaposan megdőlt.../

Ezt a megfigyelést támasztotta alá a záró plenáris ülésen az Egyetemi Könyvtár igazgatója is: a könyvtárosok a sztereotípiákkal szemben igenis színes, érdekes, jó társasági emberek. Majd így folytatta : „A nyár legnagyobb slágerével kívánok jó szórakozást az esti baráti találkozóhoz: „az éjjel soha nem érhet véget, varázsolj nekünk valami szépet”...

Az utolsó napra már csak a szokásos kirándulások maradtak. A gazdag kínálattal ugyanaz volt a probléma, mint a konferencia esetében, legszívesebben több helyre mentünk volna: Balatonfüredre és Tihanyba, Herendre és Pápára, a megújult veszprémi Állatkertbe vagy a szintén közelmúltban

megszépült Kolostorok és kertek sétaútra. E sorok írója a Zirc-Bakonybél útirányt választotta. Zircen először a nemrég teljes felújításon átesett apátságban a Ciszteri Műemlékkönyvtárat láthattuk szakavatott vezetéssel. A csodaszép bútorzat 65000 kötetet őriz, közte 70 ősnymtatványt és más ritkaságokat. A könyvtárat 1953 óta a Nemzeti Könyvtár kezeli. Jelenleg is az OSZK régikönyves szakemberei gondozzák és működtetik. A könyvtáros szerint valószínűleg ennek köszönheti, hogy a viharos történelmi korokat épségben, veszteségek nélkül átvészelte.

Az épület másik érdekessége a Bakonyi Természettudományi Múzeum. Az országnak Budapesten kívül csak két önálló természettudományi múzeuma van, a zirci az egyik. Feladata a Bakony legteljesebb élő és élettelen természeti értékeinek bemutatása. Az apátság hatalmas kéttornyú temploma az egyik legszebb barokk templom az országban. Gyönyörű oltárképét Maulbertsch festette, szószéke is jelentős alkotás. Az apátság egészen új látogatóközpontjában megismerhettük az intézmény történetét, értékeit. A látogatás végén körbejártuk a különleges növényekkel, szép szobrokkal és idilli tóval gazdagított arborétumot.

Az program következő állomása Bakonybél, a Magas-Bakony kedvelt kirándulóhelye volt. A leghíresebb nevezetesség a bencés monostor, ahol ma is bentlakó szerzetesek élnek, jelenleg öten. Az eredeti rendházat még Szent István alapította 1018-ban. A mostani Szent Mauríciusz tiszteletére emelt monostor épülete a 18. század második felében épült. A barokk templom főoltárának képe Szent Mauríciusz, a korai keresztény vértanú életét örökíti meg meglepően üde, szinte modern hatású festményen. A 19. században angolparkot építettek hozzá, ami jelenleg arborétum. Az hatalmas objektumhoz különböző gazdasági épületek: például könyvkötő műhely, gyertyaöntő is tartozik, ezen kívül gyönyörű, éppen virágzó levendula-ültetvény, gondosan ápolt gyógynövénykert, gyümölcsös tartozik. A monostor éppen abban különbözik a kolostortól, hogy nemcsak szálláshelyet jelent, hanem teljes, önálló gazdasági komplexumot, ahogyan Bakonybélben is. A monostor ajándékboltjában meglepően bőséges választékban otógaléria kaphatók a helyben készült termékek: fűszerek, lekvárok, házi sörök, gyertyák és még ezer más termék. A faluban korszerű csillagvizsgáló is működik kis planetáriummal, mivel az ország egyik legkevésbé fényszennyezett helye, ezért ideális kutatásra és a laikusok csillagászati megfigyelésére is. A falu végén látható a híres Borostyán-kút, vagy más néven Szentkút. A legenda szerint egykor itt remetéskedett a monostor első alapítója /Szent Günther./ A tiszteletére emeltek kápolnát a kis tó mellé. A mögötte lévő dombon nemrég felújított kálvária járható be. A kápolnához vezető út mentén, a falu végén láthattuk Cseh Tamás házát, aki a falut második otthonának, és a Bakony erdeiben évente tartott komoly indián-játék kiindulópontjának tartotta, és aki Bakonybél díszpolgára volt.

Ezzel ismét egy tartalmas, izgalmas vándorgyűlés ért véget. A résztvevők legfőbb gondja most is az volt: mi maradjon ki a hatalmas kínálatból, mit válasszanak a vonzó lehetőségek közül. Talán érdemes kipróbálni, amit már sokan megtettek: a nulladik nappal megtoldva több időt szánni a várossal való ismerkedésre. A Somogyi-könyvtár vezetése és a megyei Könyvtáros Egyesület az előzőeknél nagyvonalúbb támogatást nyújtott a részvétel költségeihez. Ez vonzóbbá tette az utazást, köszönet érte. Reméljük, legközelebb még többen vállalkoznak erre. Szakmai tapasztalatokat szerezhetnek és kellemes napokat tölthetnek Miskolcon, ahol a vándor könyvtárosok 2017 nyarán találkoznak újra...